

ПРЕДГОВОРЪ.

Българския Алманахъ стѣпи вече въ третата си годишнина. Като знаемъ апатичността на нашата публика къмъ книжнината, ний сами се очудваме какъ е могълъ Алманаха да доживѣе до такъвъ дълъгъ животъ. Колко книжевни предприятия сж захващани у насъ съ енергия и горѣщина и не сж могли да утратятъ нето една година, пропадали сж изведнѣжъ и оставали въ забвение, или сж гаснѣли постепенно, ставали сж безполезни и малката наша читающа публика ги е удушвала съ своето презрѣние. Встъпването на Българския Алманахъ въ третата си годишнина е едно важно явление въ нашата книжнина; още по-важно е какъвъ напредѣкъ е направилъ той и не забѣлѣзва ли се нѣкакво гаснение на силитѣ му?

Алманаха е въ рѣцѣтъ на читателя и той нека рѣши това наше питане. Ний сме положили голѣми усилия, не сме жалили срѣдства, само да дадемъ на читателитѣ една полѣзна книга. До колко тѣзи наши усилия сж внесли въ страницитѣ на Алманаха, освенъ потрѣбнитѣ сведения, и материялъ, който да занимае нашето общество и народъ, това остава да оцѣни нашия печатъ.